

EDITORIAL

Poprzedni, XXXVI (2011), tom „Rocznika Historii Sztuki” miał zawierać dwadzieścia jeden artykułów poświęconych sylwetkom wybitnych polskich historyków sztuki XX wieku, ze szczególnym uwzględnieniem kryterium naukowo-metodologicznego, i ich oddziaływaniu na kształt naszej dyscypliny. Przyjęto zasadę omówienia działalności nieżyjących już uczonych. Opracowania doczekali się Jan Bołoz Antoniewicz, Julian Pagaczewski, Szczęsny Dettloff, Tadeusz Mańkowski, Marian Morelowski, Mieczysław Gębarowicz, Mieczysław Wallis, Stanisław Jan Gąsiorowski, Zofia Ameisenowa, Ksawery Piwocki, Zbigniew Hornung, Michał Walicki, Juliusz Starzyński, Jan Białostocki. Obszerne artykuły spowodowały, że w tomie udało się zaprezentować tylko czternaścioro protagonistów. Obecnie publikujemy teksty poświęcone pozostałym uczonym, ale bez zapowiedzianych artykułów o Zygmuncie Batowskim i Adamie Miłobędzkiem. Pominięcie Adama Miłobędzkiego nie będzie jednak dotkliwe, ponieważ ten wielki uczony doczekał się przed kilku laty wnikliwych opracowań swojej twórczości z metodologicznego punktu widzenia: Marty Leśniakowskiej (*Adam Jerzy Miłobędzki (1924–2003) i jego historia architektury (zarys problematyki)*), „Biuletyn Historii Sztuki”, LXV, 2003, nr 3–4) i Zbigniewa Bani (*Czytając Adama Miłobędzkiego*, „Rocznik Historii Sztuki”, XXX, 2005).

Z problematyką współczesnej historii sztuki wiąże się zamieszczony w niniejszym numerze artykuł Andrzeja Betleja o badaniach inwentaryzacyjnych, będący zapisem jego referatu na konferencji zorganizowanej przez naszego wydawcę – Komitet Nauk o Sztuce PAN. Korzystamy z okazji, by sprostować pomyłkę w artykule Jana Wrabca w poprzednim tomie – imiona wielkiego rzeźbiarza Pinsla odkryli profesorowie Jan Ostrowski i Piotr Krasny. Nasza inicjatywa pobudzenia badań nad polską historią historii sztuki, dziedziną raczej mało uprawianą i pozbawioną standardowego opracowania książkowego, zbiegła się z wydaniem pod redakcją Jerzego Malinowskiego dwóch tomów *History of Art History in Central, Eastern and South-Eastern Europe* (Toruń 2012). Mamy nadzieję, że te dwa przedsięwzięcia ułatwią nieodległą syntezę.

Zwracamy uwagę czytelników na szybko powstającą, dzięki wspaniałomyślności Biblioteki Uniwersyteckiej w Heidelbergu (adres na stronie redakcyjnej), cyfrową bezpłatną wersję wszystkich roczników naszego pisma; internetyzacja ma być zakończona w 2012 roku. W ubiegłym roku nastąpiła zmiana naszego wydawcy: po kilkunastoletniej współpracy z „Neritonem” władze PAN przeniosły „Rocznik” do Warszawskiej Drukarni Naukowej PAN. Spowodowało to zmiany w warunkach prenumeraty i zakupie bezpośrednim, o czym informujemy w komunikacie na końcu tomu.